

Η 11Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τήν Τρίτην, 9^η / 22^α μηνός Νοεμβρίου 2016, έωρτάσθη υπό τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Πατριαρχείου ἡ 11^η επέτειος τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τόν ἔνδοξον Θρόνον τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἐπί τῇ ἐπετείῳ ταύτῃ ἀνεπέμφθη Δοξολογία πρός τόν Θεόν τόν εἰρηνεύσαντα τό Πατριαρχεῖον διά τῆς ἐκλογῆς καί ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τήν 10.30 π.μ. ὥραν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων του Θρόνου καί μετεχόντων τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανόπουλου.

Μετά τήν Δοξολογίαν εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ὁ κλῆρος καί ὁ λαός ὑπέβαλαν τά σέβη καί τās εὐχάς αὐτῶν εἰς τόν Μακαριώτατον καί προσεφώνησεν Αὐτόν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, Σιών ἡ ἀγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων τόπων, ἡ Ἐκκλησία τοῦ σταυροῦ καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἐν αὐτῇ Γεραρά Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν Ἀδελφότης, ἐορτάζουν σήμερον γεγονός ἐκκλησιαστικόν ἄκρως καί ἐξαιρετικῶς σημαντικόν διά τήν ζωήν καί τήν ἀποστολήν αὐτῶν.

Ἐορτάζουν τό γεγονός τῆς ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος καί Ἐνθρονίσεως Αὐτῆς εἰς τόν θεοῖδρυτον, μαρτυρικόν καί ἔνδοξον Θρόνον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου πρώτου ιεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Τό γεγονός τοῦτο κέκτηται ἰδιαιτέραν σημασίαν ὡς συνεκτικόν τῆς ἐνότητος τοῦ θεανθρωπίνου θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ δέ ὡς σηματοδοτῆσαν τήν παῦσιν τῆς τρικυμίας καί τῆς δίνης, ἡ ὁποία ἐνσκήψασα, συνεκλόνισε μέν καί ἐταλάνισε, οὐχ ἥττον ὁμως δέν κατεπόντισε τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Διαρκούσης τῆς κρίσεως ταύτης ἡ μικρά ἴσως εἰς ἀριθμούς, μεγάλη ὁμως εἰς ἱστορίαν καί ἔργα Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης, ἀρθεῖσα εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων, κατεδίκασε καί ἀπέρριψε παρανόμως συναφθείσας οἰκονομικάς συμφωνίας, ὑποθηκευούσας καί ἀπεμπολούσας ἀνεκτιμήτου ἀξίας ἀστικήν περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου καί ἀλλοιούσας τό καθεστῶς τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἔθεσε δέ τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα πρωτοπόρον τῆς εἰς τό ἐξῆς πορείας αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐν δικαιοσύνῃ, εὐθύτῃ καί διαφανείᾳ ἀξιοποιήσεως τῆς πνευματικῆς καί ὕλικῆς αὐτῆς περιουσίας πρός ὄφελος τοῦ πιστοῦ λαοῦ αὐτῆς καί πάντων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς.

Λόγω τῆς σημασίας αὐτοῦ ταύτης, τό γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, διά Δοξολογίας, ἀναπεμφθείσης ὡς εὐχαριστίας πρὸς τόν Θεόν, τόν διά τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰρηνεύσαντα καί στερεώσαντα τήν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, ἐορτάζεται δέ καί νῦν ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τοῦ Πατριαρχείου καί διά τῆς Συνάξεως ταύτης τῶν μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος ἐκ τῶν ἐγγύς καί ἐκ τῶν μακράν διακονιῶν αὐτῶν καί τῶν μελῶν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ποιμνίου ἐκ τῶν ἔνδον καί ἐκ τῶν ἄκρων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰσραήλ, Ἰορδανίαν καί Παλαιστίνην.

Ἐξετάζοντες καί κρίνοντες ἑαυτούς ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ οὐχί ἐν θριαμβολογίᾳ ἀλλά ἐν τῇ κατὰ Χριστόν ταπεινώσει, βλέπομεν ὅτι ἐμοχθήσαμεν κατὰ δύναμιν, ἐνίοτε δέ καί ὑπέρ δύναμιν, ἵνα ἀνταποκριθῶμεν εἰς τήν ἀποστολήν καί τό ἔργον, εἰς τό ὁποῖον ἐκλήθημεν, εἰς τήν παρακαταθήκην καί τήν κληρονομίαν, τήν ὁποίαν παρελάβομεν παρά τῶν ἀειμνήστων Πατέρων ἡμῶν, ἵνα διαφυλάξωμεν καί συμπληρώσωμεν αὐτήν καί παραδώσωμεν εἰς τοὺς ἐπιόντας ἀκεραίαν καί ἐπηυξημένην.

Ὡς καρπούς τῆς συλλογικῆς προσπάθειας ταύτης, τῇ πρωτοβουλίᾳ, καθοδηγῇ καί πρωτοενεργείᾳ τῆς ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος, εἶναι ἄξιον καί δίκαιον νά ἀναφέρωμεν τήν καλλιέργειαν τῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ὁρθοδόξου Βυζαντινῆς ἡμῶν παραδόσεως ρυθμιζομένων σχέσεων συναλληλίας μετὰ τῶν συνδεδεμένων ἡμᾶς κρατῶν, ἥτοι πρῶτον μετὰ τῆς διαδόχου τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἁρωγοῦ πατρίδος ἡμῶν Ἑλλάδος, ὡς κατεδείχθη εἰς τήν κατὰ τόν παρελθόντα μῆνα Μάρτιον εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τόν Πανάγιον Τάφον ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου ὡς καί εἰς τήν προηγηθεῖσαν ταύτης ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξίου Τσίπρα. Τοιαῦται σχέσεις συναλληλίας διετηρήθησαν καί μετὰ τῆς φιλάτης χώρας τῆς Ἰορδανίας, κουστωδοῦ τῶν Μουσουλμανικῶν καί χριστιανικῶν σεβασμάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ καί μετὰ τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αὗται ἰδιαίτερος ἐκαλλιεργήθησαν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι μετὰ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας κατὰ τήν πρό τῆς ἐορτῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς Σερβίαν, ὅτε Αὕτη προεξῆρξε τῆς τελετῆς τῶν Ἐγκαινίων τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βλαδιμήρου, τοῦ ἀνεγερθέντος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαυροβουνίου κ. Ἀμφιλοχίου. Τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας νοουμένης οὐχί μόνον ἐν τῇ προσκυνηματικῇ καί ποιμαντικῇ αὐτῆς ιδιότητι ἀλλά καί ἐν τῇ μοναστικῇ τοιαύτῃ, ἐδόθη ἡ δέουσα σημασία εἰς τήν καλλιέργειαν τῶν δεσμῶν αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, διό καί Ὑμετέρα Μακαριότης προσκληθεῖσα προεξῆρξε τῆς πανηγύρεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἄννης τῆς φερωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καθ' ἣν καί ἔτυχε διπλῆς ὑποδοχῆς ἐν τῷ Πρωτάτῳ ὑπὸ τῆς Ἀγιορειτικῆς Συνάξεως.

Μέ γνώμονα τήν καλλιέργειαν τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τήν στήριξιν τοῦ συνοδικοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἰδιαίτερος βοηθητική καί ἐνισχυτική ὑπῆρξεν ἡ συμβολή τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ὅλας τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας διά τῶν τοποθετήσεων τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τόσον εἰς τήν προετοιμασίαν, ὅσον καί εἰς τὰς ἐν τῇ πράξει ἐργασίας τῆς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἀκαδημίᾳ Κρήτης ἀπὸ 18ης ἕως 26ης μηνός Ἰουνίου 2016 συνελθούσης Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀδιαμφίσβητον μέριμναν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου διὰ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ ὅλους τοὺς εἰς περιοχὰς τινὰς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἀπηνῶς καταδιωκομένους χριστιανούς, αὕτη ἐφάνη καὶ ἐξ ἄλλων πράξεων καὶ ἐκδηλώσεων ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου δαπάναις τοῦ Πατριαρχείου φιλοξενίας εἰς Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τοῦ θεσμοῦ τούτου τῆς προστασίας τῶν χριστιανῶν καὶ ρυθμιστοῦ τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν.

Εἰς τὸν χῶρον τῆς διαφυλάξεως τῶν δικαίων ἡμῶν ἐπὶ τῶν περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὑπῆρξεν ἀδιαπραγμάτευτος ἡ στάσις τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, τόσον εἰς τὰς ἐγερθείσας ἐναντίον αὐτοῦ δίκας διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν παρανόμως ἐνοικιασθέντων ξενοδοχείων αὐτοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει τῶν Ἱεροσολύμων καὶ δὴ ἐν τῇ Πύλῃ τοῦ Δαβίδ, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀπαραδέκτους ἀξιώσεις τῶν εἰσβολέων τοῦ ξενῶνος τοῦ Ἀγίου

Ἰωάννου ἐπὶ τοῦ Μετοχίου τῆς Γεθσημανῆς, ἀναποσπάστου τμήματος τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστώτος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐπιστέγασμα καὶ κορωνίδα τῶν ἐπιτελεσθέντων ἔργων τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος πανθολογούμενως ἀποτελεῖ τὸ πρό μηνῶν ἀρξάμενον καὶ ἐπιτυχῶς συνεχιζόμενον, τῇ ἐμπνεύσει, πρωτοβουλία καὶ προσωπικῇ ἐπιβλέψει καὶ ἐργασίᾳ τῆς Ὑμετέρας Μακριότητος ἔργον συντηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου, τῇ συμφωνίᾳ τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων καὶ συμφώνως πρὸς ἐκπονηθεῖσαν μελέτην τοῦ ΕΜΠ, ἐφαρμοζομένην ὑπὸ ὁμάδος τεχνικῶν ἐπιστημόνων τοῦ ἐν λόγῳ Πανεπιστημιακοῦ Ἰδρύματος τῷ συντονισμῷ τῆς παρούσης μεθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτῆς ἐλλογιμωτάτης καθηγητρίας κ. Ἀντωνίας Μοροπούλου, προκαλέσαν φιλοτίμους δωρεὰς κρατῶν, ὁργανώσεων, Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιωτῶν καὶ τὸ διεθνὲς ἐπιστημονικόν, πολιτιστικόν καὶ πολιτικόν ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελέσαν παράδειγμα εἰρηνικῆς διαχριστιανικῆς καὶ διαθρησκευτικῆς συννπαρξέως ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄν τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1810 ἀνεγερθὲν Ἱερόν Κουβούκλιον προσεγράφη εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα Κάλφαν Κομνηνόν τὸν Μυτιληναῖον καὶ τὸν ἀείμνηστον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Πολύκαρπον, ἡ μετὰ διακόσια καὶ πλέον ἔτη συντήρησις καὶ ἀποκατάστασις αὐτοῦ, ἀσφαλῶς καὶ δικαίως θά προσγραφῇ εἰς τὸ ΕΜΠ καὶ τὴν Ὑμετέραν Πατριαρχίαν.

Ἐν τῇ αἰσιοδοξίᾳ, τῇ πηγαζούσῃ ἐκ τῶν ἔργων τούτων, εὐχομαι Ὑμῖν, Μακαριώτατε, ἔτη ὅσα πλεῖστα διὰ τὸν ἐορτασμόν καὶ ἄλλων πολλῶν Ἐθρονιστηρίων ἐπετείων, ἐν εἰρήνῃ, εὐσταθείᾳ, δημιουργίᾳ, καρποφορίᾳ καὶ πάσῃ καλύψει καὶ προστασίᾳ Κυρίου ἄνωθεν πρὸς ἔπαινον τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

Ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες

Κυρίες και Κύριοι

Με συναίσθημα χαράς και μεγάλης τιμής, παρευρίσκομαι για πρώτη φορά, από της αναλήψεως των καθηκόντων μου, σε πανηγυρικό εορτασμό της επετείου της Ενθρονίσεως της Αυτού θειοτάτης Μακαριότητος, του Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ', εδώ, στην ιστορική έδρα της Μητέρας των Εκκλησιών.

Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα γιορτής για την Αγιοταφίτική Αδελφότητα, για το Πατριαρχείο, για την Ορθοδοξία και για την Ελλάδα.

Με την ευκαιρία αυτή, επιτρέψτε μου να σας εκφράσω, Μακαριώτατε, τον σεβασμό, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη της Ελλάδας για το μεγάλο ποιμαντικό σας έργο, για το σημαντικό και εθνικό έργο της διαφύλαξης και ανάδειξης των Ιερών προσκυνημάτων στους Άγιους Τόπους και για την προάσπιση και προβολή των οικουμενικών αξιών της Ορθοδοξίας.

Η αφοσίωση Σας στα ιερά αυτά καθήκοντα, η προσήλωση Σας στο πολυσήμαντο αυτό έργο, οι άοκνες προσπάθειες Σας εντός και εκτός των συνόρων, η διορατικότητα και ακεραιότητα, με τις οποίες φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας, αναγνωρίζονται από όλους, τόσο εδώ στους Αγίους Τόπους, όσο και διεθνώς, καθιερώνοντας το Πατριαρχείο ως κορυφαίο παράγοντα ειρήνευσης, συνεννόησης και μετριοπάθειας σε μια ταραχώδη περιοχή που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και όπου πολλοί διακηρύσσουν την επιθυμία τους για ένα ειρηνικό μέλλον, αλλά ελάχιστοι είναι εκείνοι που εργάζονται ειλικρινά και αποτελεσματικά προς επίτευξη του.

Για την Ελλάδα η προάσπιση του θεσμού του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, των δικαίων και των δικαιωμάτων του, αποτελεί σπουδαιότατη προτεραιότητα. Το Ιερό Καθίδρυμα συμβολίζει την μακραίωνη παρουσία μας στους Αγίους Τόπους, αλλά και το πνεύμα φιλίας και συνεργασίας με όλους τους άλλους λαούς, όπως επιτάσσουν οι οικουμενικές αξίες της Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Η Ελληνική Πολιτεία και οι Έλληνες πιστοί σας περιβάλλουν πάντοτε με την αγάπη και αφοσίωση τους. Αξιωματούχοι και μη συρρέουν στο Πατριαρχείο κάθε χρόνο, ως ταπεινοί προσκυνητές, αποδεικνύοντας τη σημασία που αποδίδουν στο έργο Σας και στο έργο των Αγιοταφίτων Πατέρων.

Ανήκοντας στους προσκυνητές αυτούς, οι εργαζόμενοι στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας προσευχόμαστε μαζί τους να έχετε υγεία, δύναμη και μακροημέρευση και να συνεχίσετε το έργο Σας, για το καλό του Πατριαρχείου, της Αδελφότητας, της Ορθοδοξίας, της χριστιανοσύνης των Αγίων Τόπων, της ειρήνης στην περιοχή και του Γένους των Ελλήνων.

καί ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ποιμνίου καί ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς φαίνεται εἰς τό βίντεο, τοὺς ὁποίους καί ἡὺχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ:

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

« Εὐλογητός ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν καί θεός πάσης παρακλήσεως » (Β΄ Κορ. 1,3), ὁ παρακαλέσας ἡμᾶς διά τῆς ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἀναπεμφθείσης σήμερον μετά τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος εὐχαριστηρίου Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνδεκάτῃ ἐπετείῳ τῆς ἀναρρήσεως τῆς ἡμετέρας Μετριότητος εἰς τόν Ἀρχιερατικόν καί Πατριαρχικόν θρόνον τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου Ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐπέτειος ἀποτελεῖ πρᾶξιν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας « ἥτις ἐστὶν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ » (Ἐφ. 1,23), « οὗτινος ἔν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν » (Α΄ Κορ. 10,17) κατὰ τόν θεῖον Παῦλον. Τοῦτο ὑποδηλοῖ ὅτι ἡ σημερινή ἐορτή ἀφορᾷ οὐχί μόνον εἰς τό πρόσωπον τῆς Μετριότητος ἡμῶν, ἀλλά κυρίως καί πρεπόντως εἰς τόν ἱερὸν θεσμόν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ καί Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐγγυωμένου ἀφ' ἐνός μέν, τήν αὐθεντίαν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἐτέρου δέ τήν λειτουργικήν, δηλονότι εὐχαριστιακήν τοῦ Ἐπισκόπου εὐθύνην καί ποιμαντικήν αὐτοῦ μέριμναν. « Οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ διάδοχοι αὐτῶν, εἰς τούς ὁποίους ὁ Κύριος παρήγγειλε: ἐργάζεσθε μή τήν βρῶσιν τήν ἀπολλυμένην, ἀλλά τήν βρῶσιν τήν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει » (Ἰωάν. 6,27).

Ἡ ἐνδεκαετής ἐπανένωσις τῆς θρονικῆς καί Πατριαρχικῆς ταύτης διακονίας ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Παμμήτορος τῶν Ἐκκλησιῶν « Σιών τῆς ἀγίας, ἐξ ἧς ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Κυρίου » (Ψαλμ. 49,2), ἀποτελεῖ ἔργον οὐχί τῆς ἀναξιότητος ἡμῶν ἀλλά « τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ » (Ρωμ. 9,16), ἐξ οὗ ἔχομεν τήν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν (Β΄ Κορ. 4,1) « αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα - κηρύττει ὁ θεσπέσιος Παῦλος- κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προετοίμασεν ὁ θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν » (Ἐφ. 2,10).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι «κατὰ τήν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ» (Ἐφ. 1,6) ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης ἀνέλαβε τήν πρωτοβουλίαν τῆς μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῶν Φραγκισκανῶν καί τῶν Ἀρμενίων, στερεώσεως καί ἀναστηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό γεγονός τῆς στερώσεως τοῦ Παναγίου Τάφου ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, ὅχι μόνον διὰ τό πανίερρον μνημεῖον καθ' ἑαυτό, ἀλλά καί διὰ τήν κατάστασιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τῆς σκληρῶς δοκιμαζομένης ἀπὸ τόν ἀποτρόπαιον ἀδελφοκτόνον πόλεμον ἀφ' ἐνός καί τόν ἐκπατρισμόν χιλιάδων ἀθῶων συνανθρώπων ἡμῶν, ἀφ' ἐτέρου.

Ὁ κενός καί ζωηφόρος Τάφος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀποτελεῖ σημεῖον ἀναφορᾶς καί λιμένα ἐλπίδος πάντων τῶν προσφευγόντων ἐν αὐτῷ. Καί τοῦτο διότι

κατά τόν Απόστολον Πέτρον, «Ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, [οὗτός ἐστιν] ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διὰ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν..... καί εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ» (Α΄ Πέτρ. 1,3,5).

Ἡ σημερινή σεπτή ἐνδεκάτη Πατριαρχική Ἐνθρονιστήριος Ἐπέτειος καλεῖ ἡμᾶς «οὐχί εἰς καύχησιν τῶν ὑφ' ἡμῶν πεπραγμένων ἀλλά εἰς τήν καύχησιν ἐν Χριστῷ» (Ρωμ. 15,17). «Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν» (Β΄ Κορ. 1,12), «ὅτι οὐ πανόμεθα ἐργάζεσθαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν τό ἀγαθόν πρός πάντας, μάλιστα πρός τοὺς οἰκειοὺς τῆς πίστεως» (Γαλ. 6,10), «ἵνα παντί τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστός καταγγέλλεται» (Φιλιπ. 1,18).

Εἰς τήν ἱεράν ὄντως ἀποστολήν ταύτην ἔχομεν Συγκυρηναίους τοὺς ἁγίους καί σεβαστοὺς Ἡμῖν Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, μετὰ τῶν ὁποίων κατά τόν Ἅγιον Θεοφόρον Ἰγνάτιον, «ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ σπουδάζομεν πάντα πράσσειν, Προκαθημένου τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τύπον Θεοῦ καί τῶν πρεσβυτέρων εἰς τύπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων καί τῶν διακόνων....πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς πρό αἰώνων παρά Πατρί ἦν καί ἐν τέλει ἐφάνη» (ΒΕΠ, Τόμ.Β΄, σελ. 269).

Ἐπ' ἀληθείᾳ λέγομεν μετὰ τοῦ Θεοῦ Παύλου, «οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καί οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 4,1)· Μάλιστα δέ εἰς τάς ἡμέρας ἡμῶν, κατά τάς ὁποίας, ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος, ἡ δύναμις τοῦ κακοῦ καί τῆς ἀνομίας εἶναι εἰς ἐνέργειαν. «Τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας» (Β΄. Θεσ. 2,7).

Παρακαλέσωμεν τόν Θεόν τῆς ὑπομονῆς καί τῆς παρακλήσεως, ὅπως « δώῃ ἡμῖν τό αὐτό φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατά Χριστόν Ἰησοῦν» (Ρωμ. 15,5), ἵνα διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως, ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατήσωμεν τῆς κλήσεως, ἧς ἀκλήθημεν (Ἐφ. 4,1), τῆς διακονίας δηλονότι τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῶν μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας μεθ' ἡμῶν καί τοὺς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ταύτην, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρός τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Λεόντιον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμ. π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰορδανίαν, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Σχολάρχην τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Σχολῆς, Ἐντιμότατον

Καθηγητήν κ. Νικόλαον Σουλιώτην, τόν αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τόν ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος Ρέμλης, τόν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν Δημοσίων Ἔργων τῆς Ἰορδανίας κ. Σάμη Χάλασσα, τόν Ἐξοχώτατον Πρέσβυν τῆς Γεωργίας, τόν Ἐντιμότατον κ. Γιοῦσεφ Νάσσερ, ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος Κούφρ-Σμέα, τόν Ἐντιμότατον κ. Ἀμποῦ Ἀέτα ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος Χωρίου τῶν Ποιμένων, τήν Ἐλλογιμωτάτην Καθηγήτριαν κ. Ἀντωνία Μοροπούλου, ὁμιλήσασαν ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ε.Μ.Π., τούς προσκυνητάς ἐκ Γεωργίας μέ τόν κ. Regeen, τόν Ἀρχιμανδρίτην Νάρκισον καί τόν π. Γιοῦσεφ Χόδαλη, ὁμιλήσαντας ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας τόν ἐκπρόσωπον τοῦ Ἀουκάφ κ. Ἀζάμ Χατίμπ καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Τήν μεσημβρίαν μετὰ τήν τελετήν παρετέθη μοναστηριακή τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/AsuVG75NlBg>

